

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.705

Dosar nr..X./2012

Ședința publică de la 13 februarie 2014

Președinte:	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor împotriva Sentinței nr.X din 27 septembrie 2012 a Curții de Apel .X. – Secția contencios administrativ și fiscal.

Cauza a rămas în pronunțare la data 30 ianuarie 2014, dezbaterile fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea deciziei la data de 13 februarie 2014.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Obiectul acțiunii

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel .X. sub nr..X./2012, reclamanta S.C. .X.SA a chemat în judecată Ministerul Finanțelor Publice - A.N.A.F. - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor solicitând anularea Deciziei nr.10 din 06.01.2012, suspendarea executării actului fiscal până la soluționarea irevocabilă a cauzei și plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, s-a arătat că în urma solicitărilor S.C. .XSA .X. (fosta .X..X.) privind cererile de rambursare a soldului sumei negative a TVA, rezultată din lucrări de investiții executate din fonduri externe "nerambursabile pentru obiectivul "Modernizarea sistemului de apă potabilă și al celui de ape uzate din municipiul .X. - măsura ISPA și în urma verificărilor efectuate de organele abilitate s-a întocmit Raportul de Inspecție Fiscală nr.C/.X./25.05.2009 și Dispoziția nr.C.X./25.05.2009 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

A mai arătat reclamanta că i-a fost acceptată deductibilitatea TVA aferentă plății nerambursabile, și i s-a convenit la rambursare suma de .X.lei.

A mai susținut că suma ce a fost virată în cont în data de 01.06.2009 de Ministerul Finanțelor Publice a fost de .X.lei după ce s-au reținut dobânzi și penalități TVA în valoare de .X.lei.

A mai arătat reclamanta că în urma unor reverificări care au avut loc în perioada 04-15.10.2010, ca urmare a inspecției fiscale parțiale s-a încheiat Raportul de inspecție fiscală nr.F-.X./15.10.2010, Decizia de impunere și Dispoziția nr.AIF.X./18.10.2010 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

Totodată s-a arătat că în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-.X./15.10.2010 și a Deciziei de impunere au fost stabilite ca sume suplimentare în valoare totală de .X. lei reprezentând TVA fără drept de deducere în sumă de .X.lei și .X. lei majorări de întârziere.

În data de 07.01.2011 societatea a depus la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. -Activitatea de Inspecție Fiscală Contestație care a fost înregistrată sub nr.AIF/X

În data de 25.03.2011 reclamanta a primit Decizia nr.75/ 15.03.2011 prin care s-a desființat Decizia de impunere nr.X/ 15.10.2010 și s-a transmis contestația formulată la D.G.F.P.J. .X. spre competentă soluționare.

Ca urmare a acestui fapt în perioada 13.04.2011-12.05.2011 în cadrul societății reclamante a avut loc o inspecție fiscală parțială efectuată de către inspectorii D.G.F.P.J. .X..

Ca urmare a acestei inspecții s-au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr.F-ISX/17.05.2011 și Decizia de impunere nr.FIS/X/ 17.05.2011.

A concluzionat reclamanta că în baza acestor înscrisuri au fost stabilite sume suplimentare în valoare de .X.lei din care .X.lei reprezentând TVA, fără drept de deducere, iar .X. lei majorări de întârziere.

Prin încheierea din data de 18.07.2012 s-a respins cererea de suspendare a deciziei.

2. *Hotărârea instanței de fond*

Prin Sentința nr.X din 27.09.2012, Curtea de Apel .X. a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta S.C. .X. SA (fosta Consiliul Local Municipal .X. - Direcția .X.) în contradictoriu cu Ministerul Finanțelor Publice - A.N.A.F. - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, a dispus anularea în parte a Deciziei nr. X/06.01.2012 emisă de pârâtă doar în ceea ce privește mențiunile de la art.1 al dispozitivului acesteia și a menținut dispozițiile art.2 al acestei decizii, a obligat pârâta la plata sumei de X lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Curtea a apreciat că în mod nejustificat organul de soluționare a respins contestația formulată de reclamantă împotriva Deciziei de impunere nr.F-IS.X./17.05.2011 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. .X. referitoare la suma de .X.lei.

Astfel, s-a apreciat că această decizie a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art.105 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

A mai reținut Curtea că din înscrisurile depuse la dosar rezultă că asupra modalității în care s-a dispus rambursarea către reclamantă a TVA s-a făcut o primă verificare în perioada 04.10.2010 - 15.10.2010, încheindu-se raportul de inspecție nr. F-X./15.10.2010, Decizia de impunere nr.X/ 15.10.2010 și Dispoziția nr.AIF .X./18.10.2010.

Prin Decizia nr.X/15.03.2011 s-a decis desființarea Deciziei de impunere nr.X/15.10.2010, reținându-se în motivare faptul că din documentele anexate la dosar nu rezultă care au fost datele suplimentare necunoscute inspecției fiscale la data efectuării verificării anterioare care să justifice efectuarea acelei reverificări.

Ca urmare a acelei decizii, organul fiscal a efectuat o altă reverificare a aceleași categorii de contribuții fiscale și pentru același interval de timp, emițând Decizia de impunere nr.F-IS.X./17.05.2011 și Raportul de inspecție fiscală nr. F-ISX/17.05.2011.

Astfel, s-a reținut că în mod greșit prin Decizia nr.10/ 06.01.2012 a fost respinsă contestația formulată împotriva acestei din urmă decizii de impunere deoarece nu s-a respectat regula unicității controlului prevăzută de Codul de procedură fiscală.

A precizat instanța că nicăieri în conținutul deciziei de impunere sau în conținutul deciziei de soluționare a contestației nu se indică care sunt datele suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării primei verificări și care este sursa acestor date suplimentare.

În ceea ce privește mențiunile de la pct. 2 al deciziei, reclamanta deși prin acțiune s-a referit la întreaga decizie, în motivare nu a făcut vreo trimitere la nelegalitatea lor.

În plus, Curtea a reținut că în mod justificat s-a constatat necompetența Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor în conformitate cu dispozițiile art.209 alin.(2) Cod procedură fiscală, contestația împotriva dispoziției de măsuri trebuind a fi soluționată de organul emitent.

3. Recursul formulat de pârâta A.N.A.F. – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor împotriva Sentinței nr.X din 27 septembrie 2012 a Curții de Apel .X.

Motivele de recurs sunt întemeiate pe dispozițiile art.304 pct.9 și art.304¹ Cod procedura civilă.

Instanța de fond a apreciat în mod greșit că nu a fost respectată regula unicității inspecției fiscale, prevăzută de art.105 alin.(3) Cod procedura civilă și de pct.102.4 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Decizia de reverificare nr.X/3.09.2010 s-a fundamentat pe apariția de elemente suplimentare necunoscute organelor de inspecție fiscală la data controlului, rezultând informații de natură să modifice rezultatele controlului fiscal anterior.

Astfel, suma aprobată la rambursare, în valoare de .X.lei, reprezentând TVA plătită de Oficiul de Plăți și Contractare Phare nu a fost returnată la bugetul de stat, potrivit OMFP nr.1832/2010.

Mai mult, societatea intimată a dedus TVA aferentă facturilor emise de S.C. .X. SA și S.C. .X. SA – Sucursala .X. , în sumă de .X.lei, în condițiile în care această sumă nu a fost achitată de către Consiliul Local al municipiului .X. – Direcția .X. .

4. Apărările intimei S.C. .X. SA

Prin întâmpinare, se solicită respingerea recursului ca nefondat, având în vedere că niciieri în conținutul deciziei de imputare sau în conținutul deciziei de soluționare a contestației nu se indică datele suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării primei verificări și care este suma acestor date suplimentare.

II. Considerentele Înaltei Curți – instanța competentă să soluționeze calea de atac extraordinară exercitată în cauză

1. Recursul este fondat

Potrivit art.105 alin.(3) din Codul de procedură fiscală, inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare import, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării. Prin excepție, conducătorul inspecției fiscale competente poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, la data încheierii inspecției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor ori erori de calcul care influențează rezultatele acestora.

În speță, prin Decizia nr.10/ 6.01.2012, a cărei anulare se cere, s-a constatat că Consiliul Local al Municipiului .X.–Direcția de .X. beneficiază de finanțare nerambursabilă conform Legii nr.147/2003 pentru ratificarea Memorandului de finanțare convenit între Guvernul României și Comisia Europeană.

S-a mai constatat că Ministerul Finanțelor Publice a efectuat plata TVA aferentă procentului de 75% finanțat din fonduri ISPA, antreprenorilor S.C. .X. SA și S.C. .X. SA.

Prin exercitarea dreptului de deducere aferentă procentului de 75%, bugetul de stat a plătit de două ori sumele reprezentând TVA pentru cheltuielile decontate în cadrul acestei măsuri, odată prin achitarea TVA aferentă facturilor emise de constructori și a doua oară prin rambursarea soldului sumei negative a TVA deduse de beneficiarul final al acestor facturi.

Datele suplimentare avute în vedere prin Decizia de reverificare nr..X./3.09.2010 reprezintă informațiile potrivit cărora suma aprobată la rambursare în valoare de .X.lei TVA nu a fost returnată la bugetul de stat potrivit OMFP nr.1832/2010.

Din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr.C/.X. din 25.05.2009 și Dispoziției nr.C.X./25.05.2009 prin care a fost acceptată deductibilitatea TVA, nu

rezultă că organele inspecției fiscale s-au preocupat de respectarea prevederilor OMFP nr.1832/2010 și de obligativitatea rambursării TVA la bugetul de stat.

Informația se încadrează în definiția datelor suplimentare pe care inspecția fiscală era obligată să le analizeze la momentul aprobării cererii de rambursare a soldului sumei negative a TVA solicitată de reclamantă.

Prin urmare, prima instanță a apreciat în mod greșit că organul fiscal nu a indicat care sunt elementele suplimentare necunoscute la data primului control.

Punctul de vedere al Direcției Generale Coordonare Inspecție Fiscală din cadrul A.N.A.F. nu a fost avut în vedere cu ocazia reverificării, referirea la acesta conducând la desființarea Deciziei de impunere nr.X/ 15.10.2010 și la efectuarea unei noi reverificări, care s-au soldat cu emiterea actelor administrativ-fiscale contestate în prezentul litigiu.

2. Întrucât prima instanță nu s-a preocupat de soluționarea fondului pricinii, în temeiul art.312 alin.(1) teza I și alin.(3) Cod procedura civilă, coroborat cu art.20 alin.(3) din Legea nr.554/2004, modificată și completată, urmează să se admită recursul, să se dispună casarea hotărârii recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță, pentru a se analiza legalitatea Deciziei nr.10/ 1.01.2012.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor împotriva Sentinței nr.X din 27 septembrie 2012 a Curții de Apel .X. – Secția contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința recurată și trimite cauza spre rejudecare la aceeași instanță.
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 13 februarie 2014.

JUDECATOR,
X

JUDECATOR,
X

JUDECATOR,
X

MAGISTRAT ASISTENT,
X